

Elogiu

Emil Brumaru

De dimineată până seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
Cel greu și alb ca un nămete,
Scos de sub rochii pe-ndelete
Și tăvălit pe largi divane
Ca-n basmele aliotmane.

De dimineată până seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
Cum să-i gust tainica dulceață,
Când o să-l iau, pios, în brațe,
Iluminat, ca pe-o icoană,
Spre-a-mi mântui viața-mi vană.

De dimineată până seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
Lin răsfoind și monoton:
Baudelaire, Verlaine, Lautreamont,
Rimbaud, Nouveau, Apollinaire;
Ei n-au văzut ce tu-mi oferi!

De dimineată până seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
În casa noastră de chirpice
Din balige de pitulice
Blând frământate-n brume groase
De-un serafim cu-aripi stufoase.

De dimineată până seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
Cărând senin găleți cu apă
Din care câni adinei se-adapă,
Băgând surcele sfinte-n plită
Linse de flăcări ce excită.

De dimineată până seara
Visez la șoldul tău, Tamara,
Precum elevul profesoara
Și-o-nchipuie-n vacanțe, vara,
De dimineată până seara...